

Giảng Pháp tại Pháp hội Quốc tế ở Thủ đô Mỹ quốc 2012

(Lý Hồng Chí, 14 tháng Bảy, 2012, Washington DC)

(Toàn hội trường đứng dậy vỗ tay nhiệt liệt)

Chào tất cả! (Các đệ tử: Kính chào Sư phụ!) (Các đệ tử liên tục vỗ tay nhiệt liệt) Mọi người hãy ngồi.

Mỗi năm chúng ta có hai lần Pháp hội cỡ lớn, đều tập trung ở Mỹ quốc, hơn nữa, đều tập trung ở miền Đông [Mỹ quốc] *(Sư phụ cười)* Có đôi lúc tôi nghĩ, nếu mọi người không thể có được thu hoạch từ Pháp hội, thế thì cái được không bù nổi cái mất, là vì chực vị chi phí đi lại và vé máy bay, chi phí đó rất là lớn, do đó tôi không muốn mở Pháp hội cỡ lớn nhiều như thế, thực ra cũng chính là muốn giảm thiểu tối đa gánh nặng kinh tế của các đệ tử Đại Pháp. Dù sao đi nữa, thông qua Pháp hội xác thực là giải quyết một số vấn đề, vì sau Pháp hội còn có một số hội nghị của các hạng mục [công việc], cũng là những lần gặp mặt khó có thể có được, mọi người ngồi với nhau, có thể giải quyết một cách thiết thực một số vấn đề, điều ấy rất là tốt.

Từ tình huống hiện nay mà xét, như mọi người biết, toàn thể thế giới có thái độ đối với Pháp Luân Công đều đang chuyển biến. Thời bức hại mới bắt đầu các kênh truyền thông toàn thể giới đều truyền tải lại tuyên truyền đàn áp tà ác của Trung Cộng, tương đương với đều đang trợ giúp nó tuyên truyền, làm cho toàn thể giới đều chiều theo vu khống tăng mạnh kia để nhận thức Pháp Luân Công; ở xã hội quốc tế rất nhiều đệ

tử Đại Pháp đều là học sinh sinh viên, chưa có nhiều kinh nghiệm xã hội lắm, bèn từ chỗ không biết mà vừa làm vừa học, tự mình kiến lập kênh truyền thông giảng chân tướng, lập ra các hạng mục giảng chân tướng, kiên quyết đưa chân tướng truyền bá ra cho họ, khiến những vu khống tà ác trong đàn áp của Trung Cộng được uốn nắn trở lại. Thật xuất sắc. Tuy nhiên, từ hình thể chính thể mà xét, con người thể gian muốn thật sự có thể nhận thức Pháp Luân Công, thì vẫn còn một khoảng cách, mọi người nghĩ xem, nếu không thì những người đó có thể đều đã tu luyện rồi. Kỳ thực rất nhiều người họ vẫn là coi chúng ta như một đoàn thể tín ngưỡng bị bức hại, hoặc là những người dẫn dắt về mặt chính trị là có truy cầu mà làm, hoặc bất đồng quan điểm với tà đảng Trung Cộng. Con người ấy, chính là mang lối nghĩ của con người. Dù thế nào đi nữa, con người cuối cùng rồi cũng nhận thức ra Pháp Luân Công rất ráo đang làm những gì. Bởi vì hết thấy những gì đệ tử Đại Pháp làm, trong xã hội nhân loại, xem ra thì chúng ta từng bước từng bước đang làm một cách khó khăn, mỗi từng cánh cửa đều rất khó mở ra, nhưng nó là thuận theo tiến trình của chính thể Chính Pháp mà đang tấn tới về phía trước; biểu hiện ở thể gian không có đột ngột tiến mạnh, là vì Trái Đất lớn ngàn này, [nếu] bước đi quá nhanh, [thì] Chính Pháp kia vẫn chưa Chính Pháp xong, toàn thể tiến trình, chính thể tiến trình là một quan hệ đối ứng như vậy. Đợi tới khi con người thật sự nhận thức đến bước đó rồi thì hết thấy những thứ này đều đã đến cuối cùng rồi. Kỳ thực đã không còn xa nữa đâu. Từ hình thể hiện tại mà xét thì mọi người cũng đều biết

rồi, tà ác duy trì sẽ không được lâu nữa, bức hại cũng duy trì không được lâu nữa đâu.

Con người ở bề mặt thì họ chính là do cha mẹ ban cho một thân xác thịt, ăn ngũ cốc lương thực mà khiến [thân xác] đó lớn lên, nó không hề có gì cả, bề mặt của con người chính là như một bộ y phục; [cái mà] thật sự có thể khiến người ta khởi tác dụng ấy là bộ phận ở bên trong người, cũng là ở không gian khác mà khởi tác dụng. Trên bề mặt thì con người không thấy gì cả, chỉ thấy biểu hiện của người thôi, ở bên kia các loại nguồn của tư tưởng là rất phức tạp, tác dụng của các loại sinh mệnh đều xen lẫn vào đó mà phản ánh lên bề mặt của con người, chính là vậy đó, phức tạp phi thường. Bức hại đối với đệ tử Đại Pháp lại càng không đơn giản, người ta không làm nổi gì hết, đó đều là do tà ác ở không gian khác đang có tác dụng chủ đạo. Hiện nay những sinh mệnh tà ác kia ngày càng bị tiêu diệt còn càng ít rồi, bị thanh lý còn ngày càng ít rồi, mọi người đã thấy cả rồi, những năm đó ở toàn thế giới khi hành ác thì thật sự quá ngạo mạn, tôi thấy rất nhiều chính phủ cũng bị dọa sợ quá; hiện nay muốn làm lại khủng bố kia ở toàn thế giới thì đã không còn lực lượng nữa, hiện nay chúng cũng không [chiếu] cố nổi tới những thứ đó nữa rồi, vì khi mà Chính Pháp không ngừng tiến tới, các tầng không gian từng tầng từng tầng tiêu huỷ rất mau chóng, cũng chính là như một sinh mệnh, mỗi từng tầng đều có hình thức tồn tại của nó. Một sinh mệnh rất có năng lực, là vì nó có gốc rễ rất sâu, có duyên nguyên rất lớn, nói một cách khác có lẽ là có tầng thứ rất cao; tiêu huỷ những thứ đó từng bước từng bước, khi càng ngày càng tới bề mặt, gốc rễ của nó càng ngày

càng nông, cuối cùng khi chỉ còn lại người thôi thì nó cũng không là gì cả. Tà ác kia cũng như thế, ở không gian khác không ngừng bị tiêu huỷ, tiêu huỷ, một mạch cho đến bề mặt. Từ tình huống hiện nay mà xét thì chính là như thế, tà ác kia đã không thể còn lực lượng nào như những năm đó trên toàn thế giới được nữa.

Mà không chỉ ở toàn thế giới, chính là ngay ở Trung Quốc chúng muốn làm ra khủng bố đồ như những năm đó, thì chúng cũng làm không nổi. Mà bề mặt của chúng có nào là cơ cấu, nào là tổ chức của chúng, một bộ những thứ kia của chúng thì không còn chẳng? Chúng vẫn còn có đó, nhìn thì thấy chúng vẫn ở đó, tuy nhiên, một bộ những thứ kia là các nhân tố đằng sau đang thao túng. Đằng sau [nếu] những nhân tố ‘chính’ là lớn hơn, thì những tà ác ở bề mặt không thể tà ác nổi; đằng sau nếu nhân tố tà ác lớn hơn, thì bề mặt nó chính là tà ác. Vậy nói một cách khác, toàn thể đang ở trong Chính Pháp, trong quá trình không ngừng tiến tới, lượng lớn tà ác bị tiêu huỷ rồi, mà con người nơi bề mặt biểu hiện ra cũng không như nhau. Tôi vẫn luôn giảng việc này, chính là những năm đó khi bức hại Pháp Luân Công nghiêm trọng nhất, chính thể toàn bộ địa cầu là bị tà ác che phủ hết, mật độ hết sức lớn, mỗi sinh mệnh đều [bị] bám lên những thứ xấu, ngay cả trên cỏ cũng có, chur vị đi trên đường thì dường như cả cỏ cũng muốn ngáng chur vị, bất kể cái gì cũng muốn đụng chur vị, đó là hung ác phi thường. Nhưng hiện nay hết thảy những điều ấy đều biến đổi rồi, đều bị thanh lý không còn nữa, nên hoàn cảnh đã khác rồi, người ta cũng trở nên lý trí rồi. Vì con người có phía minh bạch của mình, đồng thời, con người còn có bộ phận ‘tiên thiên’, căn cơ ‘tiên thiên’, vì

đa số người đều là tới để đắc Pháp, đa số người đều là vì Pháp này mà đến, phía mình bạch kia đã càng ngày càng mạnh, do đó có những lúc chư vị khi giảng chân tướng, chư vị nghe thấy người đó nói ra nhận thức rất cao, đều không phải lời mà người lúc bình thường có thể nói ra được, đặc biệt là khi nhận chân tướng của Đại Pháp, thì đều không như người bình thường có thể làm ra được, mà tựa như người tu luyện. Ấy là nói rằng phía mình bạch của người ta đã khởi tác dụng rồi, nhân tố tà ác đã ít rồi, không khống chế người ta được nữa, chỉ còn lại rất ít một chút đó đang co rút vào một số chỗ rất then chốt của chúng, vẫn đang hành ác và duy trì. Thời đầu có thể ngông cuồng trên toàn thế giới, về sau thì chúng chỉ có thể duy trì ở hệ thống chính trị luật pháp của chúng, ở nhà tù, cục công an, nào là an ninh quốc gia, trại [cưỡng bức] lao động cải tạo, [v.v.,] ở những hệ thống như thế. Hiện nay những hệ thống đó thì chúng cũng không quản chắc được nữa, đều không quản được nữa rồi. Giờ đây co rút vào các nhà tù, các ban tể não, cũng không còn lực lượng lớn nữa, ngay cả Bắc Kinh nơi của chúng thì chúng cũng thấy khó ở rồi.

Như mọi người biết, hiện nay tà đảng Trung Cộng, chúng cảm thấy sắp sụp đổ bất kể lúc nào. Không phải tôi nói, mà tự chúng nói thế, người khác cũng nói như thế. Nhưng quân đội và cảnh sát của chúng, những cơ cấu quyền lực kia của chúng, chẳng phải đều vẫn trong tay của chúng sao? Người của quân đội chẳng phải vẫn đông như thế sao? Vậy vì sao chúng có cảm giác đó? Bề mặt thì hình thức và kết cấu tổ chức của chúng những cái đó tuy là kiện toàn, nhưng tà ác đằng sau lưng đã không còn nữa, mà cái căn bản nhất của chính quyền

ấy, cái nguyên nhân để nó tồn tại, ấy là nhân tố tối tà ác, [vốn đang] không ngừng bị tiêu huỷ, tiêu huỷ tới càng ngày càng ít, nên chúng chính là cảm thấy ngồi không vững nữa, chính là cảm thấy đã xong cả rồi, chính là cảm giác đó.

Ban đầu bức hại Pháp Luân Công Sư phụ đã từng giảng, Trung Cộng sẽ trong cuộc bức hại Pháp Luân Công mà tự bức hại chính mình rớt đài. Mọi người thấy rồi, hiện nay đang thẳng tắp đi về đó rồi, chính là như thế. Nhưng dù thế nào đi nữa, là đệ tử Đại Pháp mà giảng, hình thể tuy biến đổi rồi, đối với chúng ta mà giảng, chính là nói rằng chúng ta vẫn không thể phóng túng, không được cảm thấy hoàn cảnh nói lỏng thì chúng ta bèn phóng túng đối với tu luyện của bản thân mình, như thế không được đâu. Quyết không được quên rằng chư vị là một người tu luyện, chư vị có nền tảng tu luyện thì mới có thể cứu người, có cơ sở tu luyện ấy, chính niệm mạnh rồi, thì mới có thể cứu được người ta, mới có thể làm được sự việc này, do đó không được lơ là tu luyện cá nhân, tới lúc nào thì cũng đều như thế.

Vậy có một số [học viên] không tinh tấn lắm, hoặc có một số học viên mới nghĩ rằng: ‘À, tà đảng Trung Cộng sắp đổ rồi, tương lai là thiên hạ của Pháp Luân Công rồi.’ Tôi bảo chư vị rằng, không phải ở chính quyền ấy, chúng ta không muốn cái chính quyền ấy. Chúng ta có hằng bao nhiêu đệ tử Đại Pháp trong những năm tu luyện đã từng nói: ‘Mình đắc Đại Pháp rồi, “triều văn Đạo, tịch khả tử”’. [Ý] nói rằng ‘ta đã đắc Đại Pháp, cho ta làm tổng thống ta cũng không làm, ta là muốn tu luyện’. Nói cách khác, là một người tu luyện mà giảng, là vứt bỏ những thứ lợi ích thế gian, điều

người tu luyện cầu là không phải những thứ đó, điều mong muốn là vượt bỏ chấp trước thế gian con người. Nếu là tu luyện cá nhân mà giảng, ấy chính là chúng ta cần phải tu tốt bản thân mình, quay trở lại gia viên chân chính của mình. Thế gian con người chỉ là một nơi được sáng lập vì Chính Pháp vũ trụ cuối cùng này, nó không phải là vũ trụ nguyên vốn có, cũng không phải là [điều mà] trong vũ trụ cần có, ấy là đối với quá khứ mà giảng; tương lai nếu nó tồn tại, ấy là vì trong lần Chính Pháp này thì nơi đó đã có uy đức, cũng có thể tương lai sẽ làm một tầng thứ tồn tại của vũ trụ, do đó gia [đình] chân chính không phải ở nơi đây. Vậy đã là đông đảo chúng sinh tới để đắc Pháp mà giảng, thực ra dù là họ mê mờ sâu đến đâu trong thế giới này, mục đích cuối cùng của họ cũng là muốn đắc Pháp này.

Vì vũ trụ đã hỏng rồi, cả chúng sinh cũng hỏng rồi, hết thấy đều loạn rồi, nói cách khác, mọi người đều ở trong đó cả, chúng sinh của vũ trụ, dù tầng thứ cao đến đâu, đều đang góp phần hòa vào đó, đều đang khiến nó tệ hơn. Vậy cũng nói, chúng sinh của vũ trụ này đều có tội, đều phải đi theo nó thôi, nếu như lần này không Chính Pháp, thì sẽ là như thế. Như vậy nếu muốn cứu họ, thì họ cần ở trong ma nạn, trong tình huống gian nan nhất mà tìm về bản tính của chính mình, tìm tới Đại Pháp có thể khiến họ giải thoát, nhưng cái đó rất là khó. Mọi người biết, chúng ta phát truyền đơn khắp phố, bảo người ta tu luyện, rất nhiều người nhìn mà như không thấy, hơn nữa tà đảng Trung Cộng trong các chủng các dạng tuyên truyền phá hoại đang bịa đặt rất nhiều vu khống, cũng khiến người ta rất sợ. Kỳ thực không chỉ những thứ này đâu, trên toàn thế giới

cũng đều như thế, rất nhiều người muốn thật sự vào tu luyện, đều đụng phải chướng ngại của các chủng các dạng quan niệm hình thành hậu thiên, khẳng định là như thế, thế nên không vào [tu luyện] được. Ở tình huống như vậy, muốn cứu người cũng rất là khó. Nhưng xoay trở lại mà nói, đó là nạn của tự thân người ta, đệ tử Đại Pháp có thể cứu họ, [thì] đệ tử Đại Pháp là xuất sắc, vì những sinh mệnh đó muốn đắc Pháp, thì phải đụng phải những nạn lớn như thế, chính là trong hoàn cảnh đó họ có thể đắc thì mới được tính, vì hết thầy đều hỏng rồi, chư vị có thể làm được thì mới là xuất sắc. Chư vị cần phải trong ma nạn, trong thống khổ, trong tác dụng của quan niệm và các loại nghiệp lực tích lũy từ đời này qua đời khác, chôn vùi chư vị ở trong đó, nhìn xem chư vị còn có thể nhận thức Pháp hay không, nhìn xem chư vị còn có thể tu hay không, còn có thể quay trở về chăng, khi Đại Pháp cứu họ thì chư vị nhìn xem họ còn có thể nhận thức hay không. Rất là khó. Chúng ta đối diện là với tình huống như vậy đó, nên các đệ tử Đại Pháp không chỉ cần tu tốt bản thân mình, mà còn phải hoàn thành sứ mệnh lịch sử của chư vị: cứu độ chúng sinh.

Trong lịch sử bất kể loại tu luyện nào cũng đều khác với tu luyện Đại Pháp, Chính Pháp là chưa từng có trong vũ trụ. Như mọi người biết, cừu thế lực ấy, khi tôi không thừa nhận những thứ của chúng và chỉ ra những can nhiễu của chúng, khi cuối cùng [chúng thấy là] không có lý, chúng bèn nói “chúng tôi chỉ là biết làm cái này”. Ý tứ là gì? Như mọi người biết, Cơ Đốc giáo đã trải qua như thế nào, là bị bức hại ba trăm năm, cuối cùng vẫn đạt được thì chúng mới thừa nhận;

Phật giáo cũng trải qua trong ma nạn không ngừng, còn đã từng xuất hiện mấy lần Pháp nạn rất lớn, tất cả hết thấy cái đó đều vượt qua, chúng bèn nói chúng ‘chỉ là biết làm cái này’. Chúng chính là cự sinh mệnh, chư vị bảo chúng chân chính có thể nhận thức Pháp, thì trước khi xử lý chúng thì chúng cũng không nhận thức nổi. Chúng cũng coi Chính Pháp như là một việc hảo sự mà có thể cứu chúng, chính là dùng quan niệm của chúng mà tới tham dự, nói thế nào cũng không rút khỏi, chính là trở thành chướng ngại cho Chính Pháp; hơn nữa, cả một bộ hệ thống mà chúng an bài, không ai trong chúng giải thoát ra nổi, cuối cùng cứ như bị tê dại mù quáng mà làm những gì muốn làm. Dù thế nào đi nữa, đối với chúng sinh mà giảng, cái đó rất là khó; kể cả những vị Thần kia, ai muốn lưu lại cũng rất khó, đều sẽ đối mặt với hết thấy những cái đó, ai cũng đều nhận thức Pháp trong cảnh giới của mình, bản thân điều ấy là độ khó của nó. Dù biết sự việc này, rốt cuộc sự việc này có thể thành hay không, to lớn nhường nào, không ai thật sự nắm chắc, mỗi vị hiển lộ khả năng của mình, do đó chính là tạo thành chướng ngại rất lớn cho tôi.

Dù sao đi nữa, mọi người đã thấy được con đường chúng ta đi qua là thế nào. Nếu sự việc Chính Pháp này mà làm không thành, hoặc không đủ tiêu chuẩn, không được chúng sinh thừa nhận, hoặc Sư phụ không hài lòng, nghĩa là Sư phụ dù có bản sự lớn đến đâu, nếu trong Chính Pháp mà không thể khiến chúng sinh đạt tới thuần tịnh như thế, hể con đường này đi qua rồi mà nếu chỗ nào xuất hiện vấn đề, thì tôi nói với mọi người rằng, thì Trái Đất này sẽ bị giải thể rớt đi, Chính Pháp sẽ không tồn tại nữa, sự việc cứu độ chúng sinh này

cũng mất đi, nguy hiểm thường luôn xuất hiện. Nhưng không có [xảy ra]. Tuy nhiên, những cái đó đã xuất hiện rồi. Mọi người biết rằng từng có tinh cầu lao tới sắp va Trái Đất, nhưng kết quả không có va chạm; có rất nhiều ma nạn mang tính huỷ diệt lẽ ra phát sinh ở Trái Đất, nhưng đã không phát sinh. Nghĩa là, Chính Pháp có thể tiến tới bước này như hôm nay, thì dù là ‘hữu kinh vô hiểm’ hay là trải qua biết bao nhiêu ma nạn cũng vậy, điều đã làm là đúng đắn, hơn nữa chúng ta đã đi tới cuối cùng rồi. (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) có nghĩa là, con đường chúng ta đi là ‘chính’, vậy ở đây cũng gồm cả sự xuất sắc của đệ tử Đại Pháp. Tại Pháp hội chư vị đề cập tới rất rất nhiều điều liên quan tới quá trình mà đệ tử Đại Pháp trong tu luyện, trong cứu độ chúng sinh, trong chứng thực Pháp mà vượt qua như thế nào, kỳ thực hàng nghìn nghìn vạn vạn, hằng ức vạn đệ tử Đại Pháp cũng đều bước đi như thế cả; dụng phải ma nạn, khảo nghiệm tâm tính, gian khổ tu luyện, đó đều là bước đi con đường của mình, đều là đang thành tựu chính mình. Tất nhiên, thành tựu đệ tử Đại Pháp, không phải chỉ là giải thoát sinh mệnh cá nhân, đệ tử Đại Pháp cũng không phải chỉ vì bản thân mình mà tới [đây], [mà là] thân mang sứ mệnh lịch sử cứu độ chúng sinh; đồng thời, ngay cả con người thế gian mà cần đắc Pháp cũng đều gánh vác sứ mệnh, không chỉ là vì bản thân họ, cũng là gánh trên vai sự tồn vong của những chúng sinh của họ, hạ [xuống] thế [gian] là muốn cứu độ những chúng sinh ấy của họ, vì thế mà tới.

Việc này chính là rất xuất sắc. Dù hiện nay con người nhận thức như thế nào, tôi vừa giảng rồi, cuối cùng con người đều phải minh bạch ra; không chỉ minh bạch ra,

mà con người tương lai cần nắm trái và đối mặt với hết thảy, sẽ vô cùng chấn động. “Chân tướng” mà tôi nói ấy, có nội hàm được bao hàm trong đó là rất lớn. Điều hiện nay giảng là, hãy bảo con người về chân tướng rằng tà ác tạo ra vu khống để bức hại Pháp Luân Công; tà đảng Trung Cộng rốt cuộc là cái gì, [là giảng] chân tướng ấy; vì sao bức hại Pháp Luân Công, [là giảng] chân tướng ấy; Pháp Luân Công rốt cuộc là gì, mọi người cũng đang giảng rồi, chân tướng ấy thì con người rất khó nhận thức. Dù thế nào đi nữa, tương lai sẽ có rất là nhiều, [những điều mà] con người không biết hoặc con người muốn biết, hoặc [những điều] con người nhìn nhận là đúng nhưng kỳ thực là sai, rất nhiều chân tướng ấy sẽ toàn bộ hiển hiện ra, [những điều] con người không tin cũng sẽ để con người nhìn thấy; từ xưa đến nay, con người thật sự sắp trải qua một lần khắc cốt minh tâm, một đại biến hoá vô cùng oanh liệt.

Lịch sử đang tiến tới, con đường cũng đang đi tới, Trời muốn biến, thì không ai cản nổi. Mọi người trong quá trình này hãy gắng hết sức cứu thêm người, có thể khiến họ lưu lại. Là như vậy, là đệ tử Đại Pháp, tôi bảo mọi người rằng vẫn cần cứu thêm nhiều người nữa, vì ban đầu tôi đã an bài như thế này: tôi để con người có một lần báo đáp Đại Pháp trong tương lai, chính là những người còn lưu lại, cần khai sáng cho Đại Pháp một thời kỳ huy hoàng nhất, thời kỳ toàn thịnh. Những người đó cần tới làm việc đó, nếu còn lại chẳng được mấy người thì làm sao đây? Thế không có ý tứ lắm. (*mọi người cười, Sư phụ cười*) Chúng ta cần cứu thêm nhiều người.

Bất kể hình thể hiện nay như thế nào, cũng bất kể đông đảo chúng sinh nói ra sao, Sư phụ ở đây đều nắm giữ vững vàng, không xuất hiện sai lệch. Mấy người cá biệt có xuất hiện vấn đề về nhận thức Pháp, đó là vấn đề tu luyện của cá nhân họ, hình thể lớn sẽ không biến đâu. Chư vị chính là cứu người, hoàn thành sứ mệnh lịch sử của chư vị, đệ tử Đại Pháp đã có uy đức, công thành viên mãn. Đương nhiên, còn có một số việc còn nhiều chỗ thiếu sót, lần này Sư phụ không định giảng nhiều, tuy vậy, có những lúc lời đã lên tới miệng và vẫn là muốn nói một chút. *(các đệ tử vỗ tay)*

Tu luyện của các đệ tử Đại Pháp trong và ngoài nước là khác nhau. Kỳ thực, bất kể chư vị là ở trong hay ngoài nước, hay là ở đâu đó, thì tu luyện của đệ tử Đại Pháp, mỗi cá nhân đều khác nhau. Tôi nói là không có kiểu mẫu, không có tham chiếu, chỉ có thể lấy làm tham khảo thôi, nhìn xem các việc được làm dưới tác dụng chính niệm của người ta; chư vị nếu chiếu theo rằng họ làm thế nào chư vị làm thế nấy, họ làm gì chư vị chiếu theo mà làm nấy, thì chư vị làm sai rồi. Mỗi cá nhân đều đang đi con đường của mình, mỗi cá nhân đều đang trong ‘chính ngộ’ ra Pháp tương lai mà bản thân mình nhận thức ra trong Đại Pháp. Học viên ở Trung Quốc Đại Lục là trong loại ma nạn của áp lực khủng bố mà tu luyện và giảng chân tướng, ấy là chư vị đã định ra trong lịch sử, đó là vào thời bấy giờ bản thân [chư vị] muốn rằng sẽ làm như vậy, hơn nữa có rất nhiều cơ duyên xúc [tác] thành [rằng] vẫn ắt phải là làm như thế. Như vậy các đệ tử Đại Pháp bên ngoài [Trung Quốc] Đại Lục, thì cũng là cơ duyên xúc thành, họ đang tu luyện ở đó, thực thi ở đó, điều này là khác nhau. Vậy đã là học viên

ở Trung Quốc Đại Lục, ở trong khủng bố đỏ, thì áp lực rất to lớn. Ở ngoài Đại Lục, bất kể như thế nào, nếu so với áp lực của học viên ở Trung Quốc Đại Lục thì nhỏ hơn nhiều. Tất cả học viên ra khỏi Trung Quốc Đại Lục, [như] tôi thấy được ở Mỹ quốc, ở nơi đây mà chưa tới nửa năm trở lên thì vẫn chưa hết căng thẳng, đi ngoài phố vẫn còn sợ, (*mọi người cười*) là vì áp lực tâm lý từ khủng bố đỏ, (*Sư phụ cười*) cái đó vẫn chưa rơi rụng đi, gặp người vẫn không dám nói chuyện lắm, dường như vẫn đang sống ở hoàn cảnh giống như thế kia, kỳ thực đã hoàn toàn khác rồi.

Vậy cũng nói, trong hoàn cảnh này nó đã là chủng loại cách làm khác rồi, hơn nữa các đệ tử Đại Pháp ở ngoại quốc về điều kiện sinh hoạt so sánh ra đều tốt hơn một chút. Đương nhiên đã nói tới điều kiện sinh hoạt, đệ tử Đại Pháp có phúc phận thì chư vị hưởng thôi, Sư phụ không hề dẫn dắt chư vị làm cái thứ ‘bần cùng’ của tà đảng Trung Cộng, do đó về cuộc sống, về sinh hoạt thì ở tình huống thông thường là tốt nhiều hơn so với đệ tử Đại Pháp ở quốc nội, đó là hiện thực khách quan. Vậy ở Trung Quốc Đại Lục nói một cách tương đối thì đa số học viên hẳn là khổ hơn một chút, cái này chư vị không được đi so sánh, nói ‘các bạn quá thoải mái rồi, chúng tôi ở đó chịu khổ nhiều thế này này’. Đó là con đường của chư vị, (*Sư phụ cười*) mà họ là có con đường của họ. Tuy nhiên, học viên ở ngoại quốc cũng rất là xuất sắc, đã kiên cường uốn nắn lại hình thể quốc tế, đồng thời áp chế mạnh mẽ tà ác, giảm nhẹ áp lực cho đệ tử Đại Pháp ở quốc nội; nếu không thế, thì mọi người thử nghĩ xem, tà ác kia vào thời tà

ác và điên cuồng nhất thì cái gì cũng làm hết, phải vậy không?

Tuy thế, đã giảng ra như thế, là vì ở hoàn cảnh khủng bố tại Trung Quốc Đại Lục, khi đối mặt với áp lực ấy thì một số học viên mà học Pháp không tốt lắm và cũng không tinh tấn lắm, có thể là khi đối mặt với áp lực của tà ác mà phạm một số sai lầm, đi sang đường vòng. Kỳ thực, nếu sự kiện này vẫn chưa kết thúc, thì đều là quá trình tu luyện của chư vị. Quá trình tu luyện khó tránh khỏi quan [ái] không qua được bèn qua trở lại, nạn kia vượt qua chưa được tốt bèn vượt qua lại lần mới, đó chính là tu luyện. Một mạch cả con đường đi qua không trở ngại, không gì ngăn cản nổi, tôi thấy rằng vẫn là không phải thế đâu; thế bằng như thiết lập quan [ái] cho chư vị mà như không, thế cũng bằng như giống với Thần Tiên đang tu luyện, chứ không phải người đang tu. Do đó, khẳng định mỗi cá nhân trong tu luyện đều sẽ có các ma nạn khác nhau, đừng phải các việc khác nhau, có những việc thậm chí làm rất là bất hảo. Gần đây tôi lại nghe nói [Trung Quốc] Đại Lục có kẻ tà ác ở trên mạng lưới Internet làm danh mục nào đó, nói rằng những [học viên nào] đã từng lạc sang đường vòng, làm việc sai lầm, làm những việc mà không nên làm, thì hãy đưa tiền cho website đó, giao bao nhiêu tiền đó, thì tội của chư vị sẽ mất, việc làm sai sẽ không được tính nữa. Mà vẫn thật sự có người giao [tiền], tôi nghe nói rằng còn có [học viên] bán xe ô-tô để giao tiền, có người còn giao ra không ít, chính là hồ đồ tới mức độ như thế. Đó phải chăng là bị áp lực tâm lý khiến cho lý tính không rõ ràng nữa, áp lực ấy quá trầm trọng rồi, không lý trí nữa, phải vậy không?

Đệ tử Đại Pháp cần phải tu trong Pháp, cần làm tốt ba việc của đệ tử Đại Pháp, thì mới có thể đi cho ‘chính’ con đường này, mới có thể tẩy sạch những thiếu sót của bản thân mình. Kỳ thực không nên gọi là tẩy sạch, chư vị chính là trong tu luyện mà quan [ái] kia chưa vượt qua tốt, vậy chư vị hãy làm những việc về sau đó cho tốt, gặp lại quan đó thì chư vị vượt qua cho tốt, chính là vậy. Do đó một số người cảm thấy đó là một số vết nhơ, áp lực tâm lý của mình rất nặng, vậy đó chẳng phải chấp trước sao? Nhân tố tà ác bèn lợi dụng cái tâm ấy của chư vị. Website và những đặc vụ tà ác kia, chúng bèn lợi dụng nhân tâm của chư vị để lừa đảo chư vị, chính là khiến chư vị phá mất một phần tiền tài, làm chư vị trượt ngã nữa, vậy mà vẫn không tỉnh ra. Những kẻ xấu đó chúng có thể làm [bậy những gì], chúng có thể hành ác trên mạng lưới Internet, đó cũng là cự thế lực đang lợi dụng, để khiến chư vị phá tài, nếu vẫn không tỉnh nữa thì khiến chư vị khuynh gia bại sản, nhìn xem chư vị còn lý trí nữa hay không. Tôi đã nói rồi, cự thế lực chính là sẽ làm như thế, dù Sư phụ có lợi dụng chúng cũng vậy, không thừa nhận chúng cũng vậy, trong quá trình mà Chính Pháp chưa tới, chúng chính là làm việc xấu ở trong khoảng gián cách đó, nơi nào mà Chính Pháp đã đi qua thì sẽ khiến chúng bị thanh lý rút đi từng khối.

Nói tới Chính Pháp vũ trụ, nếu bảo tôi nhìn thì [thấy] quá trình rất nhanh. Tôi lấy thí dụ, vũ trụ là [với] một thời gian lớn, Chính Pháp chính là chỉ trong một cái huơ tay, là thanh lý xong, chính là một việc như thế. Nhưng trong thiên thể cự đại này còn có vô số vũ trụ, vô số các chủng loại thiên thể lớn nhỏ, vô số không thể

tính đếm các tinh cầu lập tử, trên bề mặt mỗi cái đó đều có thời gian của mình, lớn hay nhỏ đều là có thời gian khác nhau của mình. Tôi nói là trong một cái huơ tay là làm xong trong đại vũ trụ, nhưng ở một số không gian cực chậm, có thể là hàng mấy ức năm đã trôi qua; trên một số tinh cầu, ấy là quá trình mấy chục năm; trên mặt đất thế gian con người chúng ta đây biểu hiện ra chính là quá trình mười mấy năm, kỳ thực chỉ là trong chớp mắt. Nhưng chính là trong một chớp mắt đó, cự thế lực đã lợi dụng thời gian khác nhau ở trong đó, ở thời gian khác nhau của các không gian ấy mà chúng làm những việc chúng muốn. Kỳ thực Sư phụ cũng xoay trở lại lợi dụng hết thảy những gì chúng làm để thành tựu các đệ tử Đại Pháp, nếu không tôi đã dùng loại biện pháp khác. Chúng đã làm như thế rồi, tôi bèn tương kế tựu kế, chúng bèn trở thành cự thế lực, cự thế lực này chính là trở thành ma trong Chính Pháp vũ trụ, nhưng đệ tử Đại Pháp nếu bước đi không tốt, thì tổn thất quá lớn. Dù chư vị thừa nhận chúng hay không thừa nhận chúng, thì chư vị thật sự đã trượt ngã thì là đã trượt ngã rồi, chư vị thật sự làm được tốt thì đó là đã làm được tốt rồi.

Thế nên dù sao đi nữa, tôi nói mọi người cần tu luyện một cách đường đường chính chính, cần lý trí hơn lên, việc gì thì cũng nhất định dùng Pháp để đối chiếu. Các đệ tử Đại Pháp, bất kể như thế nào, ở tình huống gì, chư vị dù đã bước đi sai cũng vậy, đã bước đi đúng cũng vậy, hãy làm tốt ba việc của đệ tử Đại Pháp, làm tốt ba việc sau này của đệ tử Đại Pháp, chư vị chính là đang tu luyện không ngừng, chính là đang tiến bước không ngừng, không ngừng thành tựu bản thân mình,

thông qua tu luyện không ngừng mà chư vị sẽ nhận thức ra những điều ấy, và tương lai sẽ thực thi nó được tốt. Không được có bất kể gánh nặng [tâm lý] gì, những thứ đó đều là nhân tâm, đều sẽ bị tà ác lợi dụng.

Đương nhiên điều tôi muốn giảng rất là nhiều, hai lần Pháp hội rất gần nhau, giảng nhiều thế thì không được. Có một số việc không thể giảng ra quá minh hiển. Tôi nói rõ hết ra những gì trong quá trình tu luyện của chư vị, thì chư vị là không còn gì tu luyện nữa, con đường kia cũng là không bước đi, phải vậy không? Đã là như thế, nên vẫn là cần chư vị tự mình bước đi, tự mình tu, Sư phụ chỉ có thể giảng một chút một số việc một cách khái quát. Dù sao đi nữa, Sư phụ gặp chư vị thì rất mừng. Các đệ tử Đại Pháp vượt qua ma nạn mà tới hôm nay, tôi cũng thấy được tương lai của chư vị. Cảm ơn mọi người! (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt thời gian lâu*)

Ghi chú: (*mọi ghi chú đều của người dịch, chỉ có tác dụng tham khảo*).

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: <http://big5.minghui.org/mh/articles/2012/7/18/260413.html>.

Có tham khảo bản tiếng Anh: <http://en.minghui.org/html/articles/2012/7/24/134573.html>.

Dịch ngày: 29-7-2012, chỉnh sửa 2-8-2012. Bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

▪ **hữu kinh vô hiểm:** mặc dù có kinh động, có đáng sợ (kinh) nhưng rốt cuộc cũng không xảy ra sự cố tổn thất nguy hiểm (hiểm).

- **triêu văn Đạo, tịch khả tử:** buổi sớm được nghe Đạo, chiều tối dẫn chết cũng được.